

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1960/2019
04.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића, Бранке Дражић, Данијеле Николић и Добриле Страјине, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Радиша Јовић адвокат из ..., против тужених ББ из села ..., ВВ из ... и ГГ из ..., чији је пуномоћник Милорад Лапчевић адвокат из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4255/18 од 10.01.2019. године, у седници већа одржаној дана 04.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4255/18 од 10.01.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4255/18 од 10.01.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Куршумлији П 526/2015 од 28.03.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац АА из ... тражио да се утврди да реални део од 800/1454 катастарске парцеле .., воћњак друге класе укупне површине 0.14.54 хектара, уписане у лист непокретности .. КО ... на име тужених ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ... и ДД из ..., није својина тужених и да се утврди да је тужилац власник реалног удела од 800/1454 на означеној катастарској парцели по основу уговора о поклону овереног пред Општинским судом у Блацу Ов бр. ../68 од 31.12.1968. године, што би тужени били дужни да признају и трпе промене код Републичког геодетског завода-Службе за катастар непокретности Блаце, као и да се наложи Републичком геодетском заводу-Служби за катастар непокретности Блаце да по правноснажности ове пресуде изврши упис права својине на име тужиоца са реалним уделом од 800/1454 катастарске парцеле .., воћњак друге класе укупне површине 0.14.54 хектара, уписане у лист непокретности .. КО ... . Ставом другим изреке, наложено је тужиоцу да накнади туженима трошкове парничног поступка у износу од 147.950,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 4255/18 од 10.01.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда

Основног суда у Куршумлији П 526/2015 од 28.03.2018. године. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац, са позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку, благовремено је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Тужени су поднели одговор на ревизију.

Ревизија предвиђена чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку (посебна ревизија) је ванредно правно средство које се може изјавити против другостепене пресуде која се ревизијом не би могла побијати. Ова врста ревизије може се изјавити искључиво због погрешне примене материјалног права. Оцену њене дозвољености даје Врховни касациони суд у сваком конкретном случају, ценећи потребу разматрања правних питања од општег интереса, или у интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

У овом спору, по оцени Врховног касационог суда, нема правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана. Изјављеном ревизијом се не указује на неуједначену судску праксу-уз ревизију нису приложене одлуке судова којима је на другачији начин правноснажно одлучено у истим или битно истоветним чињенично-правним споровима. Тужиочевом ревизијом се правилност примењеног материјалног права оспорава наводима о погрешно утврђеном чињеничном стању, битном за оцену савесности државине тужиоца и његовог правног претходника, али се не износе разлози због којих би у овом спору требало дати ново тумачење права-одредбе члана 28. Закона о основама својинско правних односа о стицању својине одржајем.

Имајући изложено у виду, на основу члана 404. Закона о парничном поступку (ЗПП), одлучено је као у првом ставу изреке.

Ревизија тужиоца није дозвољена ни по члану 403. став 3. ЗПП, јер вредност предмета спора побијаног дела у износу од 10.000,00 динара (члан 33. став 2. ЗПП) очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 Евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, меродавну за оцену дозвољености ревизије према наведеној законској одредби.

Из тог разлога, на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа-судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

**За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић**